

Như Những Lời Cảm Ơn

Diệu Đức

Khóa thiền mùa thu Sinh Thức tổ chức cho thân hữu tuần lễ Columbus's Day năm 2005 thật là chu đáo và hoàn hảo. Tôi đã được sống những ngày thật là tuyệt vời.

Tôi đã đi dự các khóa thiền nhiều lần, từ năm 1986 khi Sư Ông Nhất Hạnh tổ chức khóa thiền đầu tiên ở *Hemlock Overlook Park* ở Virginia, cho đến khóa thiền mùa hè 2005 ở *Roslyn* của Sinh Thức. Lần nào tôi cũng cảm thấy được sự an lạc và hạnh phúc, nhưng chưa lần nào tôi cảm thấy được nhiều an lạc và

hạnh phúc như lần này. Tôi hoàn toàn đã sống trọn vẹn trong sự huyền diệu của an lạc và hạnh phúc.

Lần này tôi đi dự khóa thiền cùng với ba người bạn nữa, các chị Lệ Hằng, Hằng Tâm và Tâm Minh Cần. Chúng tôi là mấy bà già, nhưng còn điệu lắm. Biết là trời sẽ mưa và lạnh nên đã mang theo nào là giày ủng, áo chắn gió, dù, mền, túi ngủ... Biết là sẽ có tập *Tai Chi* nên mang theo áo tập tai-chi ngoài trời, áo tập tai-chi trong nhà. Biết là sẽ ngủ giường mới nhưng không biết có ngủ được không nên mang theo tấm ván để ngủ cho dễ và khỏi đau lưng. Vì vậy mà chúng tôi có nhiều hành lý, vì nhiều hành lý nên chúng tôi phải lái thẳng tới nhà Chuyển Hóa để bỏ hành lý xuống.

Vừa ngừng xe trước Nhà Chuyển Hóa, chúng tôi được chị Diệu Linh và các thiền sinh tới trước đón tiếp với những nụ cười thật tươi. Chị Diệu An ân cần chào hỏi và cho chúng tôi biết sẽ ở phòng nào. Lên tới phòng bỏ hành lý xuống, chúng tôi được chị Diệu Tịnh đưa đi xem khắp nơi. Chỗ nào chúng tôi cũng thấy đẹp, cái gì chúng tôi cũng thấy thích nên cứ "Ồ!" với "À!" mãi. Đứng trên lan can Nhà Chuyển Hóa, chúng tôi thấy cả một vùng núi non hùng vĩ, ngàn cây với lá đã bắt đầu đổi màu. Nhìn xuống sân trước nhà Chuyển Hóa, tôi thấy đẹp ơi là đẹp, tôi nhìn mà lòng ngẩn ngơ. Tôi tự hỏi tại sao có sự kỳ diệu như vậy? Tại sao chư Phật, chư Bồ tát đã phù hộ cho Sinh Thức, đã dành

cho Sinh Thức một chỗ hoàn hảo, đầy tính chất và hương vị thiền như vậy? Phải chăng vì bao nhiêu năm nay, Sinh Thức đã giúp cho bao nhiêu người tu học và trong tương lai sẽ tiếp tục giúp cho mọi người tu học dễ được sống an lạc và hạnh phúc?

Những ngày tu học chúng tôi được ban ẩm thực, do các chị Diệu Ngọc, Diệu Linh, Diệu Quyên và Diệu Như phụ trách, đãi ngộ tận tình. Ban ẩm thực như một bà mẹ hiền thấy

các con về chơi, nên đã nấu rất nhiều món ăn cho các con. Món nào món nấy ngon vô cùng. Chúng tôi là những bà vợ, bà mẹ biết nấu ăn, mà so với tài nấu nướng của ban ẩm thực thì còn kém xa, không thể nào so sánh được. Không biết khi nấu ăn ban ẩm thực đã thiền, đã niệm, đã cho thêm những danh hiệu đức Phật nào vào món ăn, mà sao ngon quá! Món nào chúng tôi cũng thích cả, mà thích nhất là món chè chuối và chè bí rợ. Chúng tôi thương ban ẩm thực rất nhiều, vì thấy ban ẩm thực phải nấu ăn cho chúng tôi. Ngược lại, ban ẩm thực lại rất là vui và sung sướng khi thấy các món ăn được chiếu cố tận tình.

Những bài pháp thoại của các anh Minh Tánh và Minh Đức mỗi ngày một hay, vì các anh đã không ngừng nghiên cứu, thực tập và học hỏi. Các anh lại biết dùng phương tiện kỹ thuật *powerpoint, microphone*, và các hình ảnh, nên bài giảng của các anh rất phong phú và rõ ràng. Các anh đã chịu khó đi tu học ở những Trung Tâm khác và đã mang về cho Sinh Thức những gì hay và đẹp nhất. Buổi sáng thứ bảy hôm đó, khi tụng danh hiệu đức *Quán Thế Âm Bồ Tát* trong hai mươi phút, tôi đã cảm nhận được một năng lượng kỳ diệu trong những lời tụng đó. Tuy tôi đã được nghe *Tăng Đoàn Làng Mai* tụng nhiều lần, nhưng nay chính tôi được tụng chung với Tăng Thân Sinh Thức, và tai được nghe những lời tụng ấy, tôi đã cảm nhận được lòng từ bi bao la, cứu khổ, cứu nạn của đức Quán Thế Âm. Ngày hôm sau, sau buổi giảng lại được tụng chú Bát Nhã *Gate Gate Paragate Parasamgate Bodhi Svaha...* trong vòng sáu phút. Ra khỏi thiền đường trong đầu tôi vẫn còn vang vang những lời chú đó.

Khóa thiền mùa thu này, tuy Sinh Thức nói dành cho thân hữu, nhưng *thân hữu* hay *sơ hữu* gì thì các anh chị Sinh Thức đều nhận hết, vì tôi thấy có rất nhiều người mới. Ai ghi danh đi dự là các

anh chị đều nhận, và đã nhường hết phòng cho thiền sinh. Tôi tình cờ biết về chuyện này vì hôm đầu khi đi ngang qua phòng có đề chữ *Storage Room*, tôi tò mò muốn biết các anh chị cất gì trong đó, thì ra họ đã để anh Minh Đức ở trong đó, anh đang nằm xem lại bài giảng.

Ngày chủ nhật, ngày cuối của khóa tu, tôi dậy thật sớm ra đứng ngắm cảnh hùng vĩ của núi rừng buổi ban mai, thì thấy anh Minh Tánh ở ngoài rừng đang đi về. Hóa ra anh đã đóng lều ngủ ở ngoài đó.

Tôi rất là cảm động thấy các anh chị đã tận tình lo cho các thiền sinh rất là chu đáo. Nói tới lo cho thiền sinh, tôi không thể nào không nhắc tới anh Minh Tuệ, là người đã điều hành và sắp xếp công việc của Trung Tâm. Thêm chị Diệu Phú là người đã ân cần đưa đón tận nhà các thiền sinh không có phương tiện chuyên chở.

Được sống mấy ngày ở Trung Tâm đẹp như tiên cảnh của Sinh Thức, được bồi dưỡng bằng những thức ăn tinh thần quý báu, được thưởng thức những món ăn chay ngon, và được sống bên cạnh những bạn thiền sinh vui vẻ và dễ thương, trong mấy ngày đó tôi không mong cầu gì hơn... Tôi thấy tôi thật là may mắn đã được sống những ngày thật là tuyệt vời đó. Trước khi ra về, tôi đi vòng, soát lại xem có để quên gì không. Tôi thấy ai đó để quên một cái áo treo trong closet. Tôi nghĩ người nào đó để quên áo sẽ không mất, vì các anh chị Sinh Thức sẽ đưa trả lại. Hay áo sẽ cứ treo ở đấy, để khi khóa tu kỳ tới hay năm tới, khi người đó trở lại sẽ vẫn thấy áo của mình còn treo ở đấy, vì đây là nhà của mình rồi, thì không mất được. Một căn nhà tâm linh mà mình may mắn có và sẽ cố gắng giúp để được tồn tại mãi mãi.

Tôi biết tôi không biết viết, và cũng không viết hay bằng những người khác, nhưng tôi thấy lần này tôi cần phải viết, viết để *như những lời cảm ơn* gửi đến tất cả các anh chị trong chúng *Chủ Trì* và *Đồng Sự* của Sinh Thức: các chị Diệu Linh, Diệu Phú, Huệ Mai, các anh chị Minh Mẫn và Diệu Như, Minh Tánh và Diệu Tịnh, Minh Đức và Diệu An, Minh Tuệ và Diệu Ngọc, Phúc Bình và Diệu Quyên, đã cho chúng tôi những ngày tu học thật là tuyệt vời. Cảm ơn anh Tâm Tuệ Đức của những khóa tu học lần trước.

Búp sen xin tặng các anh chị, những vị Phật tương lai.

Diệu Đức